

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 394
Din 16.06.2008

Dosar nr: 249/2008

Petiția nr: 4801/25.03.2008

Petenți: B I , D A , I

I, U T

Obiect: tratament discriminatoriu între controlorii financiari și secretara-dactilograf din cadrul Camerei de Conturi Vrancea față de alte categorii de personal din sectorul bugetar, în legătură cu sporul de confidențialitate de 15% din salariul de bază, neacordat pentru perioada 01.02.2005 – 29.02.2008 și în continuare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. B I

U T , cu domiciliul ales în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Curtea de Conturi a României, str. Lev Tolstoi, nr. 22-24, sector 1, București

I.3. Procedura de citare

Colegiului Director al CNCD a citat părțile la sediul său pentru ziua de 06.05.2008 în vederea audierii, conform art. 20 alin 4 din OG nr 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Petenții au fost prezenți (reprezențați), reclamatul absent, procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenții, controlori financiari la Camera de Conturi Vrancea, solicită constatarea existenței unui tratament discriminatoriu între controlorii financiari și secretara-dactilograf din cadrul Camerei de Conturi Vrancea față de alte categorii de personal din sectorul bugetar, în legătură cu sporul de confidențialitate de 15% din salariul de bază, neacordat pentru perioada 01.02.2005 – 29.02.2008 și în continuare. Arată petenții că au calitatea de angajați cu contract de muncă pe durată

nedeterminată, aflați în raporturi juridice de muncă cu angajatorul Curtea de Conturi a României, raporturi guvernate de Legea nr. 53/2003, Codul muncii. Cadrul legal al oricăror activități care privesc informații clasificate, a surselor confidențiale precum și asigurarea fondurilor necesare în vederea îndeplinirii obligațiilor sunt prevăzute de Legea nr. 182/2002, în care se stipulează:

- Art. 2 alin 2 „**Accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege**”
- Art. 15 a) definește „**informații - orice documente, date, obiecte sau activități, indiferent de suport, formă, mod de exprimare sau de punere în circulație**”
- Art. 17 „**În categoria informațiilor secrete de stat sunt cuprinse informațiile care reprezintă sau care se referă la:... k) activitățile științifice, tehnologice sau economice și investițiile care au legătura cu siguranța națională ori cu apărarea națională sau prezintă importanță deosebită pentru interesele economice și tehnico-științifice ale României**”
- Art. 28 alin. 1 „**Accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat**”
- Art. 37 alin. 1 „**Autoritățile publice, precum și celelalte persoane juridice care dețin sau cărora le-au fost încredințate informații secrete de stat sau informații secrete de serviciu vor asigura fondurile necesare în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin, precum și luării măsurilor necesare privitoare la protecția acestor informații**”.

Mai arată petenții faptul că, deși dețin certificate ORNIS și gestionează informații clasificate, având acces neîngrădit la acestea și fiind obligați să respecte caracterul informațiilor care constituie secrete de stat, de serviciu, comerciale sau individuale, nu beneficiază de spor de confidențialitate. Petenții se consideră discriminați prin neacordarea sporului de confidențialitate față de celelalte categorii de personal supuse controlului Curții de Conturi a României

III. Motivele de fapt și de drept

Conform art 2, alin. 4 din **O.G. 137/2000**, republicată: „*Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.*”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în

sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEDEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director, analizând prevederile legale, constată că există o serie de prevederi legale pentru categorii de angajați care pot beneficia de sporul de confidențialitate.

Conform prevederilor **Ordonanței Guvernului nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională**, modificată prin **Legea 444/2006**, art. 3 alin. 1: „Pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, respectiv din salariul de bază, cu încadrarea în limitele bugetelor aprobate.”

Ordonanța nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, la art. 15, stabilește:

„1) Sporul de confidențialitate se acordă funcționarilor publici din aparatul de lucru al Guvernului în cuantum de până la 15% din salariul de bază, precum și funcționarilor publici din cadrul Administrației Prezidențiale, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Integrării Europene, direcțiilor subordonate ministrului delegat pentru comerț din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului, Consiliului Legislativ.

2) Categoriile de funcționari publici, cuantumul sporului de confidențialitate și condițiile de acordare se stabilesc, în limitele prevăzute de lege, prin actul administrativ al ordonatorului principal de credite, cu încadrarea în cheltuielile de personal prevăzute în bugetul aprobat.”

Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, la art. 20 prevede:

„1) Membrii plenului Oficiului beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru persoanele care îndeplinesc funcții de demnitate publică. Indemnizația membrilor plenului Oficiului se stabilește conform prevederilor art. 19 și ale pct. 6 din anexa nr. II/2 din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare.

2) Salarizarea personalului de specialitate și a personalului auxiliar de specialitate se realizează potrivit Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3) Persoanele care, potrivit legii, gestionează informații clasificate beneficiază de un spor de 15% acordat pentru gestionarea datelor și informațiilor clasificate.”

Petenții însă, în calitatea lor de controlori financiari, beneficiază de drepturi clar stabilite de **Legea nr. 94 din 8 septembrie 1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi**, cu modificările ulterioare și de **Ordonanța de urgență nr. 160 din 13 octombrie 2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi**, cu modificările ulterioare.

Colegiul Director apreciază că petenții solicită păstrarea drepturilor special acordate prin legi speciale controlorilor financiari, la care mai solicită și drepturile special acordate prin legi speciale altor categorii de salariați.

Prin urmare, Consiliul director consideră că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Opinie separată formulată de Corina Comșa și Gheorghe Ioniță:

Reținem faptul că petenții au calitatea de controlori financiari și respectiv secretar-dactilograf în cadrul Camerei de Conturi Județene Vrancea. Petenții dețin certificate ORNIS și gestionează informații clasificate. Mai reținem faptul că alte categorii de personal din sectorul bugetar care gestionează informații clasificate beneficiază de spor de confidențialitate, iar petenții nu. De asemenea, avem în vedere prevederile art. 5 din Codul Muncii, care arată: „(1) În cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii.

(2) Orice discriminare directă sau indirectă față de un salariat, bazată pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenența ori activitate sindicală, este interzisă.

(3) Constituie discriminare directă actele și faptele de excludere, deosebire, restricție sau preferință, întemeiate pe unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alin. (2), care au ca scop sau ca efect neacordarea, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor prevăzute în legislația muncii.

(4) *Constituie discriminare indirectă actele și faptele întemeiate în mod aparent pe alte criterii decât cele prevăzute la alin. (2), dar care produc efectele unei discriminări directe*, precum și prevederile art. 6 din același act normativ: “(1) Orice salariat care prestează o muncă beneficiază de condiții de muncă adecvate activității desfășurate, de protecție socială, de securitate și sănătate în muncă, precum și de respectarea demnității și a conștiinței sale, fără nici o discriminare”.

În drept, **conform art. 2 alin. 1** din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, iar **alin 2** prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop sunt adecvate și necesare”. **Alin. (3)** prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop să nu fie adecvate și necesare.

Examinând conținutul petiției, actele de la dosar și legislația în vigoare, constatăm existența unei discriminări directe între controlorii financiari – care nu beneficiază de spor de confidențialitate - și alte categorii de salariați din sectorul bugetar care gestionează informații confidențiale și beneficiază de spor în acest sens.

Față de cele două opinii de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Cu privire la solicitarea petenților de a constata existența unei discriminări prin neacordarea sporului de confidențialitate pentru perioada 01.02.2005 – 29.02.2007, Colegiul constată că cererea a fost tardiv introdusă, potrivit art. 20 alin 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată – unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință
2. Cu privire la solicitarea petenților de a constata existența unei discriminări prin neacordarea sporului de confidențialitate pentru perioada 29.02.2007 – 29.02.2008, Colegiul constată că faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată - **cinci voturi pentru și 2 voturi împotriva (Corina Comșa și Gheorghe Ioniță)** ale membrilor prezenți la ședință
3. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

6/7

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 16.07.2008